

Publicerad 2016-09-23 19:24 av en gång

Jag går på dejt

Kall ovilja. Ett dött rådjur. Hårda korta rörelser.

Jag vill ta din hand i min och jag dränker min jackficka i villrådig svett.

Heltäckningsmattan sväljer och behåller allt ljud. Vi stegar ut i total tystnad.

Utanför teatern råder fredag kväll. Berusning ligger i luften. Stjärnorna lyser kärlek, tro och hopp.

Du lånar min tändare och pustar ut, som i förlossning. Du kliar din haka och drar handen genom din mörka lugg.

Nu ska du beslöja din röst, och visst hörs vi snart. Du gör din omfamning så lätt, så lätt.

En kort vink, ett trovärdigt lättsamt leende, du vänder och går iväg.

Jag står och ser efter en kille som aldrig vänder sig om.

Jag står och står och ser, ser efter en som aldrig vänder sig om. Kväll blir till natt och gatorna darrar under de festandes oväsen. Människor på väg till och från och till igen. Jorden spinner kring sin egen axel.

Jag är en stod.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren en gång med Poeter.se id #8617 innehar upphovsrätten